

L'Homosexualitat

per Félix Ortiz

1. PERSPECTIVA BÍBLICA.

A. L'antic Testament

En la primera part de la Bíblia ens trobem bàsicament amb dos tipus de passatges que aborden el tema de l'homosexualitat.

1. Sodoma i Gabaa Es tracte de dos passatges estranys. El primer és àmpliament conegut i es troba en Gènesi 19:1-13. Els àngels enviats per Déu per a la destrucció de les malvades ciutats de la vall s'allotgen a casa de Lot, el nebot d'Abraham. Quan els habitants de la ciutat s'assabenten, volten la casa de Lot i demanen a aquest que els lliurin als hostes per a tenir relacions sexuals amb ells (sembla deduir-se del context que es tractaria de dur a nap una violació homosexual en grup). Lot es nega i ofereix a canvi a les seves filles. Davant la creixent violència dels sodomites, els àngels intervenen i enceguen als habitants de la ciutat. La resta, la destrucció de les ciutats és àmpliament conegut.
2. Gabaa és un episodi similar. Un levita de camí cap a la seva destinació, decideix passar la nit en Gabaa, localitat de la tribu de Benjamí. Allí és allotjat per un ancià en la seva pròpia casa. Alguns habitants de la població al assabentar-se d'això, demanen a l'amfitrió els lliuri a l'hoste per a procedir, al que novament, sembla ser una violació en grup.
3. Els altres dos passatges es troben en el llibre de Levític i com afirma John Stott en el seu llibre. Homosexualitat, una opció cristiana?, ambdós estan en el context dels codis de santedat donats per Déu per al poble d'Israel. Aquests codis tenien com finalitat instar al poble d'Israel, a guardar les lleis de Déu i no imitar ni als seus veïns de Canaà ni a Egipte, el poble on havien viscut en esclavitud. Ambdós pobles practicaven una àmplia gamma de relacions sexuals a nivells no permesos per als seguidors de Déu. Els passatges de Levític diuen el següent:
 - a. No et fiques al llit amb un home com si et fiquessis al llit amb una dona. Aquest és un acte infame (18:22) (Déu parla avui).
 - b. Si algú es fica al llit amb un home com si es fiqués al llit amb una dona, es condemnarà a mort als dos. i seran responsables de la seva pròpia mort, doncs van cometre un acte infame (20:13) (Déu parla avui).

B. El Nou Testament

En la segona part de les Escriptures les referències apareixen en els escrits paulins. Anem a revisar els comentaris fets per l'apòstol.

1. . Romans 1:18-32 És un passatge llarg en el qual Pau fa una descripció de la perversió i corrupció del món clàssic grecoromà. Els versets 26 i 27 són els quals aborden el lema de l'homosexualitat, en ells llegim:

L'Homosexualitat

per Félix Ortiz

- a. Per això, Déu els ha abandonat a passions vergonyoses. Fins i tot les seves dones han canviat les relacions naturals per les quals van contra naturalesa, i, de la mateixa manera els homes han deixat les seves relacions naturals amb la dona i cremen en dolents desitjos els uns pels altres. Homes amb homes cometen accions vergonyoses, i sofreixen en el seu propi cos el càstig de la seva perversió. (Déu parla avui)
2. La següent cita paulina la trobem en 1 Corintis 6:9-10. La referència a l'homosexualitat no apareix aïllada, sinó en el context d'una sèrie de conductes que incapaciten per a l'entrada en el regne dóna Déu. Pau afirma:
 - a. No sabeu que els malvats no tindran part en el regne de Déu? No us deixeu enganyar, doncs en el regne de Déu no tindran part els quals cometen immoralitats sexuals, ni els idòlatres, ni els quals cometen adulteri, ni els efeminats, ni els homes que tenen tracte sexual amb altres homes, ni els lladres, ni els avars, ni els borratxos, ni els difamadores, ni els tramposos. (Déu parla avui)
3. L'última referència de l'apòstol la trobem en 1 Timoteu 1:8-11. El context del passatge és una explicació que Pau fa sobre propòsit de la llei moral de Déu.
 - a. Sabut és que la llei és cosa excel·lent, si s'aplica amb rectitud. Sabut és també que la llei no està feta per als bons ciutadans; està feta per als malvats i els rebels, per als impius i pecadors, per als sacrílegs i profanadores del sant, per als parricides i els matricides, per als assassins, els luxuriosos, els homosexuals i els quals trafiquen amb persones, per als engalipadors i perjurs i, en una paraula, per a iodo vici que s'oposi al sa ensenyament del gloriós missatge de salvació que el benaventurat Déu m'ha confiat. (Nou Testament Interconfessional)

2. OBJECCIONS

Fins a aquí hem vist els passatges bíblics que breguen amb el tema de l'homosexualitat. No obstant això, existeixen autors, tant homosexuals com heterossexuals, que defensen tesis contràries i que afirmen, que dels versets citats en l'Escriptura no es pot deduir una condemna de tot tipus de pràctica homosexual sinó tan sols d'algunes d'elles. A continuació reproduïm la interpretació que dels passatges abans esmentats fa ACGIL (Associació cristiana de gais i lesbianes) i paral·lelament l'exegesi que dels textos fan Stott i altres autors.

A. Antic Testament

1. Gènesi 19, l'episodi de Sodoma. La història de Sodoma i Gomorra no condemna l'homosexualitat, sinó l'ofensa d'haver anat contra el deure sagrat de l'hospitalitat. Així és com Ezequiel 16:48-49 i Saviesa 9:13-14 interpreten aquest text. Del text de Gènesi i de les al·lusions que a ell fan els altres passatges de l'Antic Testament:
 - a. Es pot deduir la injustícia i el trencament de les lleis d'hospitalitat per part dels habitants de Sodoma.

L'Homosexualitat

per Félix Ortiz

- b. No es pot inferir, sense més, que es tractés concretament d'un intent de violació homosexual.
 - c. No es pot sostenir que el càstig fora dirigit contra el pecat homosexual, sinó més aviat contra el que hagués de falta d'hospitalitat en l'acció.
2. John Stott fa el següent comentari respecte al pecat de Sodoma:
- a. L'argument... no és convincent per una sèrie de raons:
 - i. Les paraules "maldat" i "mal" (Gen 19:7; Jutges 19:23) no semblen les més apropiades per a descriure la falta d'hospitalitat.
 - ii. L'ofertament de dones a canvi "fa l'efecte que l'episodi té alguna connotació sexual"
 - iii. Si bé el verb yadhá [conèixer] s'empra només deu vegades amb referència a les relacions sexuals..., sis d'aquests casos ocorren en Gènesis, i un d'ells en la mateixa història de Sodoma (verset 19:8 en relació amb les filles de Lot qui no parlen "conegut baró").
 - iv. Per als qui creiem de debò el Nou Testament, l'afirmació inequívoca de Judes [I que Sodoma i Gomorra, juntament amb les ciutats limítrofes lliurades com elles a la luxúria i a l'homosexualisme, van sofrir el càstig d'un foc perpetu, servint així d'escarment als altres. Judes 7] no pot ser descartada com un mer error copiat dels escrits apòcrifs jueus. Sens dubte, la conducta homosexual no era l'únic pecat de Sodoma; però, d'acord amb les Escriptures, certament uneixo d'ells.
3. Levític 18:22. En aquest text es considera la relació home-home com una "abominació". Aquest terme no té una connotació moralista, sinó que pretén condemnar la idolatria. Moltes pràctiques estaven prohibides a Israel senzillament perquè es considerava que pertanyien específicament a cultures estrangeres. Els antics jueus evitaven pràctiques comunes entre els gentils (menjo menjar porc) i l'homosexualitat era tinguda com una pràctica dels pobles pagans. Levític no té un enfocament ètic sinó ritual.
4. Referent a això Stott comenta:
- a. Ambdós textos en Levític pertanyen al "codi de santedat" que és el cor del llibre, i que desafia al poble de Déu a guardar les seves lleis i a no imitar les pràctiques d'Egipte (la terra en la qual abans vivien) ni les de Canaà (la terra cap a la qual es dirigirien) Aquestes pràctiques incloïen, les relacions sexuals en els nivells prohibits, una varietat de desviacions sexuals, el sacrifici de nens, la idolatria i la injustícia social de diferents tipus. És dintre d'aquest context més ampli que correspon llegir-los següents verset (referència als de Levític ja esmentats)

L'Homosexualitat

per Félix Ortiz

- b. Michael Ukleja en el llibre *Living ethically in the 90s* fa el següent comentari respecte a l'enfocament que els homosexuals fan dels passatges de Levític:
5. Argumenten que els passatges de Levític realment no estan parlant contra l'homosexualitat com a tal, sinó contra la identificació amb les pràctiques de les religions estrangeres. El tema no era la justícia de Déu sinó la identitat religiosa.... Però aquest tipus de raonament és feble en diversos aspectes. El primer punt equivocat és assumir que la puresa moral i la puresa ritual sempre són distintes... Per a mantenir aquesta distinció un deuria concloure que l'aducis de nens no tenien implicacions morals (18:21), i que no hi ha gens intrínsecament moral en el bestialisme [zoofilia] (18:23). El punt és que la puresa cerimonial i moral molt sovint coincideixen.

B. Nou Testament

1. Romans 1:27. S'esmenten les relacions entre homes, que es descriuen com "deshonestes" i "abominables". Pau considera les relacions homosexuals com impures (Romans 1:24) així com la no circumcisió o els menjars prohibits. En la prohibició respecte als homosexuals, pesava més la consideració de "impuresa" legal que la desviació mora! i el fet que amb freqüència les pràctiques de prostitució homosexualitat formaven part de cultes idolàtrics
2. Per a defensar la postura homosexual, alguns esmenten que Pau no coneixia la diferència entre un "invertit", és a dir, aquell que té una orientació sexual homosexual i el "pervertit", és a dir, aquell que a pesar de ser heterosexual practica actes homosexuals. De fet, seria aquesta última, la pràctica condemnada per Pau, no així les relacions homosexuals estables i amb un vincle d'amor autèntic. No pot deixar de ser heterosexual qui mai ho ha estat. Aquest seria el cas de l'homosexual que neix amb aquesta tendència clarament definida.
3. D.F. Wright en *Dictionary of Paul and his letters* escriu el següent respecte a aquest passatge de Romans:
 - a. La força d'aquesta inequívoca presentació de les relacions sexuals, tant masculines com femenines amb persones del mateix sexe com un signe d'impietat, és avui en dia, sovint descafeïnada per mitjà de l'ús de certs arguments minimitzadors....

Es diu, per exemple, que la condemna només està dirigida a la depravació homosexual inspirada per pràctiques idolàtriques (per exemple, la prostitució sagrada) i no té incidència sobre relacions entre persones del mateix sexe en altres contextos.

Però això és ignorar la clara seqüència del text de Pau, que cita d'inqüestionable caràcter immoral de l'homosexualitat, juntament amb "tota classe de maldats" tals com enveja, homicidis, desobediència als pares (Romans 1:29-31) que són presentats com evidència de les conseqüències d'abandonar a Déu.

L'Homosexualitat

per Félix Ortiz

Encara menys plausible és la interpretació (de J. Boswell, entre altres) que limita la referència de Pau a aquells heterosexuals que busquen unions homosexuals contràries a les seves naturaleses heterosexuals. El passatge no condemna, s'adueix, les persones homosexuals per naturalesa. Aquesta lectura restrictiva és artificialment aconseguida, ja que Pau està parlant de la societat en general, i es concentra en la conducta en si mateixa. Una distinció entre persones d'orientació homosexual i heterosexual era certament desconeguda per a ell.

Uns altres, de nou argumenten que "contra naturalesa" simplement significa no convencional, contrari a les pràctiques socials acceptades. Però la prominència del tema de la creació divina en el context (especialment Romans 1:20,25) segurament requereix, que el desafiament al que és natural, sigui construït a força de burlar-se de les distincions sexuals bàsiques en el disseny creatiu de Déu.

Finalment, L. W. Countryman pensa que Romans 1:26-27 tracta els actes homosexuals no com pecaminosos, sinó només com impurs, (un aspecte integral però desagradable de la cultura gentil). Tal lectura, que fa que el significat de les declaracions de Pau siguin, culturals més que morals, simplement perd de vista el triple paral·lelisme del passatge, on per tres vegades s'emfatitza que "Déu els ha abandonat" El passatge és investit d'una delicadesa sofisticada poc probable.

Els variats intents de privar de validesa a Romans 1 en la discussió ètica moderna [del tema de l'homosexualitat], acostumen a perdre de vista un aspecte que dóna fe d'una ressenyable perspicàcia de part de Pau. Aquests versets contenen una de les primeres condemnes combinades de l'homosexualitat femenina i masculina per igual. Només dos textos anteriors [no bíblics] poden ser connectats amb aquest. Per tant, és molt improbable que Pau derivés el seu d'una tradició anterior. El fet que condemni ambdues, la pràctica masculina i femenina com una sola i de manera conjunta, juntament amb el seu ús del llenguatge, que no identifica específicament a la pederàstia com l'abús masculí, dóna a aquesta afirmació [de Pau] una força genèrica. No havia un equivalent per a pederàstia en el costat femení.

De forma contrària a moltes afirmacions, la pederàstia com a tal mai és esmentada en el Nou Testament. A pesar de la disponibilitat d'un variat ventall de paraules i frases denotant la pederàstia, cap de les referències del Nou Testament a desordres sexuals entre persones del mateix sexe especifica la pederàstia com una forma d'homosexualitat.

Aquest últim comentari té sentit perquè, sovint, els comentaristes que defensen les posicions homosexuals, afirmen que les condemnes de Pau en Romans, Corintis i Timoteu es refereixen més aviat a la pederàstia practicada en l'antiguitat clàssica per homes majors que abusaven sexualment de joves.

3. PERSPECTIVA PASTORAL.

A. El pecat en perspectiva

L'Homosexualitat

per Félix Ortiz

1. Els cristians tenim el costum de classificar i valorar amb major gravetat tot tipus de pecat sexual. Un creient pot ser un mal empresari i tractar injustament als seus obrers, no obstant això, pot ser considerat un assumpte privat. Un membre de l'església pot estar enemistat amb un altre i, ni tan sols, dirigir-se la paraula. No obstant, tota la congregació conviu amb aquesta realitat sense immutar-se. Un cristià comet una relliscada sexual i pot ser expulsat de l'església o privat de comunió sense més.
2. L'homosexualitat és un pecat. És un pecat relacionat amb la sexualitat humana. Però els passatges paulins que ja hem esmentat, la col·loquen al mateix nivell que la idolatria (en la seva forma més àmplia, idolatria és qualsevol cosa que desplaça a Déu del lloc central en les nostres vides), els lladres, els borratxos, els difamadors (esport practicat amb certa assiduïtat en les congregacions cristianes), els avars, els tramposos, els engalipadors, els perjurs i els assassins. Cert que l'homosexualitat és un pecat, però ni de major ni menor gravetat que molts altres pecats que són esmentats en la Paraula de Déu.
3. Ananías i Safira van morir a causa d'una mentida relacionada amb una ofrena que havien donat a l'església. Aquesta història, narrada en el llibre dels Fets, ens ensenya que la gravetat del pecat consisteix que és un acte de rebel·lió i desobediència contra el Déu que governa l'univers La gravetat del pecat no radica en les conseqüències, sinó en contra de qui és comès. No va ser Jesús qui va afirmar que desitjar a una dona i adulterar amb ella eren equivalents?
4. La gravetat del pecat consisteix no en el grau de tolerància social cap al mateix, sinó en el fet que atempta contra l'autoritat sobirana de Déu. És un acte de clara rebel·lió contra Ell.
5. Tampoc hem d'oblidar que la Bíblia condemna la pràctica homosexual però no la tendència homosexual. Una persona pot sentir atracció cap a éssers humans del mateix sexe, no obstant això, conscient de la immoralitat del seu acte, privar-se i abstenir-se de la pràctica de les mateixes. Els textos bíblics relacionats amb l'homosexualitat semblen clarament indicar aquesta adreça. Respecte a aquest punt Sunswers diu el següent:
 - a. La línia entre temptació sexual i pecat sexual és la mateixa per a ambdós, heterosexuals i homosexuals. És el punt en el qual la nostra voluntat conscient s'involucra. El pecat comença amb actes interns de luxúria i creant fantasies sexuals. Luxúria és ser indulgent amb els teus desitjos sexuals, triant de forma deliberada alimentaria atracció sexual. Les fantasies sexuals són actes conscients de la imaginació. És crear pel·lícules pornogràfiques en les nostres ments. Tal com el Senyor Jesús va dir en el Sermó de la Forest, tot pecat sexual comença en la ment molt abans que arribi a l'instant de l'expressió física. Molts homosexuals manifesten: "Mai vaig demanar semblants sentiments. No els he escollit," i probablement és veritat. És per això que és important adonar-nos que la Bíblia de forma específica condemna les pràctiques homosexuals, però no sentiments homosexuals no desenvolupats (temptació). Hi ha una diferència entre tenir sentiments sexuals i deixar-los créixer i convertir-se en luxúria. Quan Martí Luter

L'Homosexualitat

per Félix Ortiz

va parlar sobre els pensaments impurs, va dir, "No pots impedir que els ocells revoltin sobre el teu cap, però pots impedir que construeixin un niu en el teu pèl."

6. L'homosexualitat no és el pecat imperdonable (Marc 3:28-30) En 1 Corintis 6 Pau esmenta l'homosexualitat com una de les causes per a no entrar en el regne de Déu, però també esmenta que això mateix eren alguns dels corintis. Per tant, l'homosexualitat és un estil de vida que pot ser abandonat i perdonat. Les persones es condemnen per la seva negativa a acceptar a Crist com Senyor i Salvador. Si un homosexual accepta al Senyor i es converteix del seu estil de vida és totalment perdonat i reconciliat amb el Déu.

B. L'aplicació de la gràcia

1. No és una barbaritat afirmar que Déu estima incondicionalment a l'homosexual. Déu ama a la persona homosexual i va morir per ella. Déu no accepta, no obstant això, la conducta homosexual. De la mateixa forma que Déu no accepta cap de les nostres pràctiques pecaminoses, abans o després de la nostra conversió.
2. Déu va enviar al seu Fill a morir pels homosexuals. Ells estaven en la seva ment quan Déu va idear el pla de la salvació. Va ser l'amor cap a ells la motivació que el Senyor va tenir per a fer-se humà i morir.
3. Déu no odia als homosexuals i té un cor compassiu cap a ells. L'homosexualitat no és als ulls de Déu un pecat més abominable ni repulsiu que uns altres. Déu sofreix per la pèrdua de l'homosexual i desitja la reconciliació amb ell, de la mateixa forma que la desitja amb qualsevol altre pecador.
4. Els cristians devem mostrar cap a l'homosexual la mateixa actitud que el Senyor té cap a ell. L'amor incondicional, l'acceptació de la persona (no de la seva conducta), la compassió per l'esclavitud i les conseqüències d'un estil de vida homosexual (SIDA, promiscuïtat, abandó, persecució social en molts països, etc.) han de caracteritzar l'actitud de la comunitat cristiana cap al col·lectiu homosexual. Devem ser canals de la gràcia de Déu cap a aquesta comunitat. La gràcia és tractar a algú amb amor, no com mereixeria ser tractat. Com podran els gais i les lesbianes entendre que Déu els estima i desitja tenir una relació amb ells, si nosaltres, amb les nostres actituds, no encarnem l'amor i l'acceptació de Déu?

C. Distingir entre l'homosexual i l'agenda homosexual.

1. L'actitud compassiva i d'acceptació que el cristià deu mostrar cap a la persona homosexual no necessàriament està renyida amb la ferma oposició a l'agenda homosexual. S'entén per agenda homosexual els esforços coordinats de grups de gais i lesbianes per imposar en la societat una sèrie de canvis i reformes relacionats amb l'estil de vida homosexual.
2. Els col·lectius d'homosexuals i lesbianes han format en tot el món occidental grups de pressió amb la finalitat d'afavorir una acceptació de la realitat homosexual i un canvi

L'Homosexualitat

per Félix Ortiz

en la legislació. Aquest canvi de legislació té per objectiu, per exemple, el matrimoni entre persones del mateix sexe, l'adopció de nens per part de parelles homosexuals, i la llibertat per a poder presentar l'homosexualitat com una alternativa natural en els centres d'ensenyament, per citar tan sols alguns aspectes. Aquests grups de pressió tenen una força increïble en Estats Units i altres països europeus, i a poc a poc guanyen en influència en el nostre país.

3. L'agenda homosexual acusa d'homofòbia a tot individu o institució que s'atreveixi a emetre un judici moral o ètic contrari a l'homosexualitat. L'objectiu és silenciar, mitjançant l'acusació d'homofòbia i intolerància, qualsevol intent de qualificació de l'homosexualitat des d'un punt de vista moral. En un agut canvi en el significat de la paraula tolerància, els homosexuals no solament desitgen ser ells mateixos, i viure la seva sexualitat tal com els apeteixi. Tolerància significa que ningú pugui qüestionar la validesa o moralitat del seu estil de vida.
 - a. Una prova interessant d'aquesta actitud va ser la querella que La Coordinadora Gai i Lesbiana va presentar contra Elías Yanes, el president de la Conferència Episcopal Espanyola. Segons informava el periòdic La Vanguardia:
 - i. han presentat una querella pels presumptes delictes d'injúries i discriminació al afirmar que les relacions homosexuals eren un "mal moral". Segons el col·lectiu de gais i lesbianes, monsenyor Yanes va atemptar contra la seva integritat moral en unes declaracions que va efectuar el passat 21 d'abril [de 1997] en el que va anar una apologia a la família cristiana tradicional enfront de les parelles de fet
 - b. Altra prova en el mateix sentit seria la querella contra el Papa Juan Pau II, presentada per un grup d'homosexuals holandesos davant els tribunals del seu país. El motiu? El judici moral del cap de l'església Catòlica contra l'estil de vida homosexual
4. L'agenda homosexual inclou altres objectius, per exemple, la introducció en les escoles. Com il·lustració reproduïm un article publicat pel diari espanyol La Vanguardia el 22 de juny de l'any 2000.
 - a. Els gais i lesbianes de Catalunya volen que l'homosexualitat deixi de ser invisible en els llibres de text, als quals acusen de seguir només el "model reproductor" sense respectar totes les opcions sexuals de les persones. "La història i la literatura en l'escola segueixen encara plantejaments heterosexistes, en els quals no s'intenta ensenyar què és l'homosexualitat, afirma Ferran Pereda, membre de la comissió unitària creada per les 24 associacions homosexuals catalanes per a commemorar el dia mundial de l'orgull Gai, el 28 de juny.

L'Homosexualitat

per Félix Ortiz

Gais i lesbianes consideren que l'educació sexual en l'escola "s'emmarca en la transmissió d'un model heterosexual, genitat i reproductiu", que "se centra només en la prevenció de l'embaràs no desitjat i de les malalties de transmissió sexual" i que deixa de costat "el respecte al dret a la diversitat i a l'aprenentatge a ser conseqüent i feliç amb la pròpia sexualitat", segons detalla el manifest preparat per a la jornada reivindicativa.

La data oficial, 28 de juny, commemora l'aixecament de 1969 en Stonewall, un bar gai novaiorquès acostumat a les batudes policials. Aquest dia, clients i cambrers s'atrinxeraren en el local i l'enfrontament va acabar en batalla campal per tot el Greenwich Village.

Les 24 associacions catalanes de gais, lesbianes i transsexuals han impulsat, a més de la manifestació, un cicle de conferències i presentacions amb especial èmfasi en la qüestió educativa. "Una cosa és la reproducció i una altra la sexualitat -argumenta Josep Ribes, altre coorganitzador-. En els llibres de text s'amaguen les realitats; mai es parla de l'homosexualitat com una opció més que tenen les persones.

4. LA PERSPECTIVA GENÈTICA.

A. La polèmica

A partir de l'any 1994 s'ha anat estenent més i més la idea de l'origen genètic de l'homosexualitat. Avui en dia és comú que moltes persones estiguin totalment convençudes que una persona neix amb una orientació homosexual predeterminada pels seus gens.

A això, han contribuït granment, la popularització i interpretació per part dels mitjans de comunicació de certs descobriments científics

1. L'obra de Dean Hammer.

Reproduïm íntegrament parteix d'un article del diari El País:

"Fa dos anys. Hammer va demostrar en un estudi de les històries familiars de 114 varons homosexuals que aquesta característica tendeix a ser heretada. Hammer va trobar que el 13,5% dels germans barons d'aquests homes també eren homosexuals, enfront del 2% de la població general, una diferència significativa que semblava indicar un component hereditari en l'orientació sexual. Hammer també va comprovar que els seus oncles i primers per part de mare eren homosexuals amb més freqüència que lo estadísticament normal, el que indicava que fos quin fos el component heretat era probable que es transmetés per línia materna. Això implicava al cromosoma X, que els barons hereten de la seva mare.

Hammer va portar a terme estudis moleculars detallats del material genètic -la seqüència del ADN- dels cromosomes X de 40 parelles de germans homosexuals, amb

L'Homosexualitat

per Félix Ortiz

la finalitat d'investigar els marcadors genètics, que poden comparar-se amb senyals indicadors en un mapa de carreteres. El científic va comprovar que en 33 dels casos ambdós germans havien heretat els mateixos marcadors genètics d'una zona del cromosoma X coneguda com Xq28 .

Aquesta regió només representa el 0,02% de la composició genètica total dels éssers humans, encara que podria contenir diversos centenars de gens."

2. Els descobriments de Simón LeVay

En un article titulat Finding a Needle in the Ocean. el doctor J. Satinover explica els descobriments fets per LeVay.

- a. LeVay és un neuroforense de San Francisco. En l'any 1991 va publicar un article en la prestigiosa revista Science en el qual indicava que havia localitzat un nucli de cèl·lules en el cervell d'homosexuals masculins, als quals se'ls havia realitzat una autòpsia, la grandària de la qual era el doble que el mateix nucli en els cervells d'homes heterossexuals als quals també se'ls havia practicat l'autòpsia. La interpretació que els mitjans de comunicació van fer d'aquest descobriment va ser, que les diferències cerebrals entre heterossexuals i homosexuals parlen eliminat qualsevol incertesa que quedés sobre origen [genètic] de l'homosexualitat. Quedava clar, per als mitjans de comunicació, que ni factors socials ni la lliure elecció eren determinants per a explicar l'homosexualitat"

B. Les implicacions

Les implicacions del possible descobriment del "gen homosexual" són evidents. Si l'homosexualitat no és una malaltia, com va declarar fa anys l'Associació Americana de Psiquiatria, i com els col·lectius homosexuals s'han esforçat per imposar, llavors és una qüestió de lliure elecció.

Però si és una qüestió de lliure elecció, si es tracta d'una decisió personal pel que fa a l'orientació sexual, llavors pot ser jutjada des del punt de vista moral.

Si jo sóc lliure per a triar, llavors sóc responsable per a afrontar les conseqüències. Una d'aquestes conseqüències seria la possibilitat que la meua conducta, les meves eleccions, puguin ser sotmeses a judici des del punt de vista ètic i moral.

L'homosexualitat va guanyant a poc a poc acceptació social i cultural en la societat occidental. No obstant això, als ulls dels cristians, és encara susceptible de ser condemnada en base, no al que la societat digui, sinó sobre la base del que la Paraula de Déu ensenya.

Ara bé, si es descobrís i establís que l'homosexualitat no és una opció lliure i personal, una elecció, sinó més aviat una determinació genètica quins serien les implicacions?

Llavors l'homosexualitat seria una mica innat, genètic i, per tant, incanviable, una variació normal i comuna de la naturalesa humana. Si això fos cert, tan sols els intolerants, els

L'Homosexualitat

per Félix Ortiz

fanàtics o els ignorants, condemnarien l'homosexualitat, ja que qui culparia a algú per tenir ulls blaus, cabell negre, cames curtes o qualsevol altre tipus de configuració genètica? Ja no hauria cap base per al judici moral.

C. L'origen de la polèmica

La gran pregunta que hem de plantejar-nos és, si existeix realment un "gen homosexual" o ens trobem més aviat, davant una campanya interessada dels mitjans de comunicació per a promoure un ambient favorable cap a l'homosexualitat, què diu la comunitat científica referent a això?

1. La premsa com caixa de ressonància.

El ja esmentat doctor Salinover en un altre article titulat *The Gay Gene? Il·lustra el paper que juguen els mitjans de comunicació en la propagació d'una idea equivocada en relació amb "gen homosexual"*

"En resposta a la investigació del "gen homosexual" el Wall Street Journal va titular el seu informe, "La investigació assenyalava cap a un "gen homosexual" un subtítol de l'article del Journal afirmava "Variació Normal" -deixant al lector despreocupat, amb la impressió que la investigació guiava a aquesta conclusió. No ho feia, no podia fer-ho. El subtítol al·ludia únicament a l'opinió personal i freturosa de base del director de la investigació, tal com ho va afirmar, "és una variació normal de la conducta humana"

Fins i tot el New York Times, en el seu més moderat article de portada titulat "Informe suggereix que l'homosexualitat està vinculada amb els gens* indicava que altres investigadors alertaven contra una interpretació exagerada del treball o "assumir que significa alguna cosa tan simplista com que el "gen homosexual" ha estat trobat."

AL final de l'article del Wall Street Journal, al peu de l'últim paràgraf en l'última pàgina, en el fons del periòdic, se citaven les reaccions a la investigació d'un prominent investigador genètic. Observava que: "Per exemple, pot ser que el suposat gen és només "associat" amb l'homosexualitat, en comptes de ser el causant de la mateixa."

El comentari final d'aquest genetista és molt important. No és el mateix ser el causant, que estar associat amb. Les implicacions són totalment diferents. Però per a la immensa majoria dels lectors d'ambdós articles, com per a la majoria de nosaltres, el que queda són els titulars, i ja sabem que molta gent considera totalment cert, sense cap tipus de dubte, ni reflexió ni indagació posterior, qualsevol cosa que apareix en un mitjà de comunicació.

D. L'estat actual de la investigació.

1. Segons els experts, els resultats de les investigacions de LeVay sobre les diferències cerebrals, estan lluny de poder establir algun tipus de vincle entre els gens i

L'Homosexualitat

per Félix Ortiz

l'homosexualitat. El seu descobriment no va ser el primer d'aquest tipus. Satinover, en el seu article Finding a needle in the Ocean, indica que un any abans de la publicació dels descobriments de LeVay, un grup de científics va escriure un article en la revista Brain research (Investigació cerebral), indicant que havien trobat una diferència similar, en volum i nombre de cèl·lules. Els mitjans de comunicació, no obstant això, no es van fer eco d'aquesta notícia, ja que a diferència de la revista Science, que és de molta major difusió, Brain research, circula només en l'àmbit dels neuròlegs, i aquests van entendre la investigació i les seves limitacions, guardant-se molt de fer grans pronunciaments.

2. Molts científics consideren que el mostreig usat per LeVay és del tot insuficient, i que serien necessaris estudis realitzats sobre centenars o potser milers d'individus, per a poder arribar a conclusions rellevants i a tendències clares. De totes maneres, encara que en l'actualitat inexistents, si aquestes diferències cerebrals poguessin ser demostrades de manera convincent, deuríem entrar llavors en el debat sobre el seu significat i valor. Com diu referent a això Satinover:
 - a. "El seu significat estaria a la par amb el descobriment que els atletes tenen músculs majors que els quals no són atletes. Ja que una tendència genètica a tenir músculs més llargs pot fer més fàcil el convertir-se en atleta (i, per tant, tal individu ho serà més probablement), arribar a ser un atleta donarà amb tota certesa una persona músculs més llargs.
3. Dita d'altra manera, els atletes tenen els músculs més grans per ser atletes, o bé són atletes perquè tenen els músculs més grans?. Traslladat al camp que ens interessa, es plantejaria el següent dilema. Les diferències observades en els cervells dels homosexuals són les productores de l'homosexualitat, o per contra, les pràctiques homosexuals han produït aquests canvis en els cervells dels homosexuals? Referent a això K. Kilvingston en Theories of Causation, Reorientation and the Politics and Ethics Involved. escriu:
 - a. "Les xarxes neurològiques del cervell es reconfiguren a si mateixes en resposta a certes experiències. Un fascinant estudi de l'Institut Nacional de la Salut va trobar que en persones que llegeixen Braille després de tornar-se cecs, l'àrea del cervell que controla la lectura per mitjà dels dits creixia en grandària."
4. Una deducció lògica aplicada al tema que ens ocupa seria que les diferències apreciables en el cervell dels homosexuals estarien precisament produïdes pel desenvolupament d'un estil de vida homosexual.
5. Les opinions de la comunitat científica en relació amb "gen homosexual"
 - a. A D. Hamer, el més prominent investigador el "gen gai" se li va preguntar si l'homosexualitat tenia les seves arrels exclusivament biològiques, a la qual cosa ell mateix va replicar:

L'Homosexualitat

per Félix Ortiz

- i. "Absolutament no. De l'estudi realitzat sobre bessons, sabem en aquests moments que la meitat o més de la variabilitat en l'orientació sexual no és heretada [biològicament]. Els nostres estudis tracten de precisar els factors genètics ...no negar els factors psicològics.
- b. El mateix investigador afegeix en altre article
 - i. "Els gens són maquinari està usant llenguatge de computadores]... les dades de les experiències de la vida són processats a través del programari sexual en els circuits d'identitat. Sospito que el programari sexual és una barreja d'ambdós, gens i entorn, tant i al mateix nivell com el programari d'una computadora és una barreja del que li instal•la el fabricant i el que li afegeix l'usuari."
- c. El sociòleg Steven Goldber escriu el següent respecte a la polèmica:
 - i. "Pràcticament tota l'evidència argumenta en contra de l'existència d'un factor causal fisiològic [biològic, o genètic] que sigui determinant, i no conec cap investigador que crea que tal factor determinant [de l'homosexualitat] existeixi.... Tals factors juguen un paper de predisposició, no de determinació. No conec a ningú en aquest camp d'investigació que argumenti que l'homosexualitat pot ser explicada sense referència a factors ambientals."
- d. L'Associació Americana de Psicologia diu:
 - i. "Diverses teories han proposat fonts discrepants per a l'orientació sexual.... No obstant això, molts científics comparteixen el punt de vista que per a la majoria de les persones, l'orientació sexual és modelada en una edat primerenca a través de complexes interaccions de factors biològics, psicològics i socials."
- e. Per a finalitzar reproduïm uns fragments d'un fullet titulat "Why ask why?" (Per què preguntar el perquè?), publicat per una associació cridada PFLAG (Pares i amics d'homosexuals i lesbianes). Aquest fullet parla de les investigacions sobre l'homosexualitat i la biologia, i diu el següent
 - i. "Fins a la data, cap investigador ha pretès que els gens determinen l'orientació sexual. Com a màxim, els investigadors creuen que tal vegada hagi un component genètic. Fins a la data cap conducta humana, tampoc la conducta sexual, ha estat connectada amb registres genètics... la sexualitat, com qualsevol altra conducta, és indubtablement influenciada per ambdós factors, biològics i socials.
- f. El 29 d'abril de l'any 1999 el periòdic La Vanguardia publicava un article que va ser reproduït per l'agència de notícies Gabpress i que apareix a continuació. En aquest article s'esmenten les últimes novetats sobre el debat sobre origen genètic de l'homosexualitat.:

L'Homosexualitat

per Félix Ortiz

- i. Sis anys després que genetistes d'Estats Units anunciessin que havien localitzat un gen que predisposa a l'homosexualitat masculina, un nou estudi sobre el mateix tema realitzat a Canadà no ha trobat proves de l'existència d'aquest gen. Els autors d'aquest segon estudi sostenen que probablement existeixen gens que augmenten la probabilitat que un home sigui homosexual, però que no es troben en el lloc del genoma que indicava l'estudi de 1993 .

El director del primer estudi, per la seva banda, ha criticat la metodologia utilitzada pels genetistes canadencs i ha assenyalat que si no han trobat proves de l'existència del gen és simplement perquè ho han investigat malament.

L'existència de gens que influeixen en l'orientació sexual dels homes va quedar palès en 1991, quan un estudi de la Universitat del Nord-oest de Illinois (EUA), va detectar que el 52% dels bessons univitel·lins d'homes homosexuals també eren homosexuals, mentre que en els bessons bivitel·lins (que tenen menys gens en comú) la xifra queia al 22%.

Va començar llavors una carrera per a identificar aquests gens. ALS dos anys, Dean Hamer -de l'Institut Nacional del Càncer de EE. UU. - va anunciar la localització d'un d'ells. Després d'observar que en famílies amb diversos homes homosexuals hi ha més casos entre els parents per línia materna que paterna, Hamer es va centrar en el cromosoma X, doncs és l'únic que els homes hereten només de les seves mares.

Allà va descobrir que, en la regió del gen cridada Xq28, un grup de quaranta parelles de germans homosexuals tenien més similituds del que era d'esperar per atzar. I va deduir que en aquella regió residia un gen de l'homosexualitat. Hamer va confirmar els seus resultats en una segona investigació amb un grup distint de 33 parelles de germans que va presentar dos anys més tard.

Però encara que va localitzar on es trobava el gen, l'investigador no va identificar de quin gen es tractava, ni la proteïna que produïa ni de quina manera actuava. Ara, científics de la Universitat de l'Oest de Ontario (Canadà) han repetit la investigació amb 52 parelles de germans reclutats per mitjà d'anuncis en publicacions gais. La seva conclusió, publicada en la revista científica "Science", és que els germans que són homosexuals no tenen més similituds en la regió Xq28 que qualsevol altre parell de germans agafat a l'atzar.

En qualsevol cas, es pot respondre a aquests estudis que analitzen els factors lligats a la transmissió genètica de l'homosexualitat, que existeixen orientacions i reaccions, com l'agressivitat, que encara considerant-les naturals o intervingudes genèticament, no pot justificar-se la seva promoció o considerar natural sempre el seu ús.